

Нові тривірші

Василь Момотюк

* * *

Дивлюсь на квіти.
Краса! А ще серед них
бачу і маму.

* * *

Ти така, ніби
колись: віночком коса.
Лиш очі — сумні...

* * *

Місяць тісненько
зорі порозвішував.
Питається: "Як?"

* * *

Хто правий? Хіба
розбереш? Кожний з нас
стояв на своєму...

* * *

Що наше життя?
Зустрічі і чекання.
Зміна ночі на день.

* * *

Зізнаймося собі,
друзі: нема кращого
судді, ніж роки.

* * *

"А ти її любиш?"-
"Так. Від цього ще гірше.
Та як сказати?"

* * *

Ще буде літо!
А за вікном осінній
пейзаж крадеться.

* * *

...і ніч. Самотність.
Безсоння. Думки. Ранок.
Все-таки люблю!

* * *

Без суперечок
не можна прожити.
Лиш би на користь!

* * *

...а шлях —безлюдний.
Тільки авто тривожить
у будні село...

* * *

Не дайте їсти —
дайте вволю награтись!
Наше дитинство...

* * *

Стояло літо.
Ми вперше наодинці.
Ця жадана мить...

* * *

"Я тебе почув..."
Та їй не це хотілось.
Інше слово шепни...

* * *

Чують дерева
тепло. Але ж воно
і оманливе!

* * *

Бувають мрії
далекі, а ще — близькі.
І міняються.

* * *

Останній сонця
промінь...Ніч. Думки
за день прийдешній.

* * *

За дощами,за
снігами залишились
роки. Назавжди.

* * *

Уявляючи
майбутнє, як ми себе
обманюємо!

* * *

...а скільки всього

було! Чи шкодувати?

Життя не стоїть...

Є дні, що біжать,

і є, що тягнуться.

Все одно — це рух!

Не можна бути

завжди впевненим.

Як без сумнівів?

Допізна світло

у вікні. А хтось стоїть

під ним. Чекає...

Кличуть спогади

і туди, де уроки,

перерви... Школа.

Виглянув місьць

з-за хмар — здивувався:

на землі — зірки!

Чогось у житті

не вистачає... Чого?

Кожному — своє.

...а коли добра

людина зустрічається,

тепло на душі.

Вже веселіше

птахи день зустрічають.

Як-не-як — весна!

Холоднувато.

Сидить мама на лавці.

Досить у хаті!

Маленький столик.

Парує мамалига.

Пізня вечерея.

* * *

Ми змінюємось...

Нових набуваємо
звичок. Чи кращих?

* * *

Зірки зійшлися

і ми зустрілись. Доля?

Втім, що гадати...

* * *

...а ми живемо.

І пам'ятаймо тих,

хто не з нами.

* * *

Йдуть побажання.

Тішиться ними мама.

День народження.

* * *

Небо хмарами

пише своє життя.

Світле і темне.

* * *

Перечитую

листи : "Невже я писав?"

Перше кохання?

* * *